

«Νοιώθω την ανάγκη να απευθυνθώ στα ΜΜΕ αλλά κυρίως στον κόσμο του τζούντο, για όλα όσα συμβαίνουν τον τελευταίο καιρό στην ομοσπονδία μου. Μια αδικία κατάφορη εις βάρος προπονητών αλλά και αθλητών, οι οποίοι είναι οι πρωταγωνιστές της θεαματικής εξέλιξης του αθλήματος όλα αυτά τα χρόνια στη χώρα μου, την Ελλάδα. Πρωτίστως αναφέρομαι στον εθνικό προπονητή και πατέρα μου, Νίκο Ηλιάδη, ο οποίος παύθηκε των καθηκόντων του από τη νέα προσωρινή διοίκηση της ομοσπονδίας. Ο προπονητής των Ολυμπιακών, παγκοσμίων και ευρωπαϊκών μεταλλίων, ο προπονητής που «ευθύνεται» για την ανάκρουση του εθνικού μας ύμνου στις κορυφαίες διοργανώσεις από το 2000 και μετά, απολύθηκε από τη διοίκηση της ομοσπονδίας. Προφανώς για λόγους ρεβανσισμού. Την ίδια στιγμή, οι αθλητές ειδοποιήθηκαν πως δεν θα λάβουν τα οδοιπορικά τους, ενώ ακυρώθηκαν και οι προγραμματισμένες αποστολές στο εξωτερικό για σημαντικούς αγώνες. Αποστολές απαραίτητες για βαθμούς στην παγκόσμια κατάταξη, ενόψει Τόκιο, αλλά πάνω απ' όλα απαραίτητες για την κατανόηση στην πράξη των νέων κανονισμών του αθλήματος.

Νοιώθω προσβεβλημένος από την συμπεριφορά της νέας διοίκησης εις βάρος τόσο του εθνικού προπονητή όσο και των αθλητών. Ειδικά από τη συμπεριφορά ανθρώπων, με τους οποίους έχω συνεργαστεί στο παρελθόν και οι οποίοι γνωρίζουν καλά πόσο σημαντικό έργο έχει γίνει στο άθλημα όλα αυτά τα χρόνια. Δεν μπορώ να κατανοήσω το σκεπτικό τους. Κάποιοι εξ αυτών έφυγαν από το άθλημα πριν από χρόνια (για τους δικούς τους λόγους) και όλο αυτό το διάστημα ήταν εξαφανισμένοι. Δεν ίδρωναν μαζί μας, δεν μοχθούσαν μαζί μας, δεν έκαναν τα αδύνατα-δυνατά για να μπορούμε να φέρνουμε διακρίσεις στην πατρίδα μας. Αντίθετα, ο Νίκος Ηλιάδης αλλά και οι συνεργάτες του ήταν εκεί. Μαζί μας. Δίπλα μας. Πονούσαν όταν πονούσαμε, μας έδιναν κουράγιο όταν χάναμε, αλλά και δάκρυζαν μαζί μας από υπερηφάνεια τη στιγμή που

ανεβαίναμε στο βάθρο των νικητών για να παραλάβουμε το μετάλλιο και να ακούσουμε τον εθνικό μας ύμνο. Και πιστέψτε με, δεν ήταν λίγες οι φορές αυτές. Συνολικά, περισσότερα από 140 μετάλλια, σε Ολυμπιακούς Αγώνες, Παγκόσμια και Ευρωπαϊκά Πρωταθλήματα, Γκραν Σλαμ, Γκραν Πρι, έχουν κατακτηθεί από Έλληνες αθλητές. Ποιός λοιπόν είναι ο λόγος απομάκρυνσής του; Προφανώς γιατί δεν είναι αρεστός από αυτούς τους λίγους, που βρήκαν ευκαιρία, να αναρριχηθούν προσωρινά στο διοικητικό συμβούλιο της ομοσπονδίας.

Κύριοι, μέλη της διοίκησης. Η ζημιά που θα κάνετε στο άθλημα με τέτοιου είδους αποφάσεις είναι τεράστια. Το τζούντο χρειάζεται εργάτες και ενότητα. Με άκαιρους ρεβανσισμούς, μόνο κακό θα κάνετε στο άθλημα. Ειδικά σε μια εποχή, όπου η Παγκόσμια και η Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία «πίνει νερό» στο όνομα του ελληνικού τζούντο. Δεν είναι τυχαίο πως η Ελλάδα, μέσα στο 2017, έχει να διοργανώσει τρεις διεθνείς αγώνες που συμπεριλαμβάνονται στο επίσημο πρόγραμμα της ευρωπαϊκής ομοσπονδίας, ενώ πριν από λίγο καιρό, φιλοξένησε και το Κογκρέσο.

Όλα τα σωματεία που θέλουν να βλέπουν το τζούντο στην κορυφή, θα πρέπει να εναντιωθούν απέναντι σε τέτοιες λογικές. Το άθλημα δεν μπορεί να ευημερήσει με μαζικούς διωγμούς. Από προπονητές, διαιτητές μέχρι και εργαζόμενους στην ομοσπονδία. Είναι άδικο αλλά πάνω απ' όλα απάνθρωπο».